

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2015. gada 10. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komercietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 5. panta 1. punkts — Jurisdikcija līgumtiesību jomā — 5. panta 3. punkts — Jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību — 18. 21. pants — Atsevišķs darba līgums — Sabiedrības vadītāja līgums — Līguma izbeigšana — Pamati — Pienākumu pienācīga neizpilde un prettiesiska rīcība — Prasība par fakta konstatēšanu un zaudējumu atlīdzību — “Atsevišķa darba līguma” jēdziens

Lieta C-47/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 24. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 30. janvārī, tiesvedībā

Holterman Ferho Exploitatie BV,

Ferho Bewehrungsstahl GmbH,

Ferho Vechta GmbH,

Ferho Frankfurt GmbH

pret

Friedrich Leopold Freiherr Spies von Bülllesheim.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente), E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerālvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 21. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Holterman Ferho Exploitatie BV*, *Ferho Bewehrungsstahl GmbH*, *Ferho Vechta GmbH* un *Ferho Frankfurt GmbH* vārdā – *P. A. Fruytier*, *advocaat*,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

— *F. L. Spies von Bülllesheim* vārdā – *E. Jacobson* un *B. Verkerk*, *advocaten*,
— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *J. Kemper*, pārstāvji,
— Eiropas Komisijas vārdā – *A.-M. Rouchaud-Joët*, *M. Wilderspin* un *G. Wils*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2015. gada 7. maija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. un 3. punkta, kā arī II nodaļas 5. iedaļas (18.–21. pants) un 60. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp, no vienas puses, *Holterman Ferho Exploitatie BV* (turpmāk tekstā – “*Holterman Ferho Exploitatie*”), *Ferho Bewehrungsstahl GmbH* (turpmāk tekstā – “*Ferho Bewehrungsstahl*”), *Ferho Vechta GmbH* (turpmāk tekstā – “*Ferho Vechta*”), kā arī *Ferho Frankfurt GmbH* (turpmāk tekstā – “*Ferho Frankfurt*”) (turpmāk tekstā visas kopā – “četras sabiedrības») un, no otras puses, *F. L. Spies von Bülllesheim* par šī pēdējā kā šo sabiedrību vadītāja atbildību un prasību viņam piespriet atlīdzināt zaudējumus.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Briseles konvencija

- 3 Briseles 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju, spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.), kas grozīta ar konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanu (turpmāk tekstā – “Briseles konvencija”), 5. pantā ir noteikts:

“Pret personu, kuras pastāvīgā dzīves vieta atrodas Līgumslēdzējā valstī, var celt prasību citā Līgumslēdzējā valstī:

- 1) lietās, kas attiecas uz līgumiem, – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesā; lietās, kas attiecas uz atsevišķiem darba līgumiem, šī vieta ir vieta, kurā darbinieks pastāvīgi veic darbu; ja darbinieks pastāvīgi neveic vai neveica darbu vienā noteiktā valstī, darba devēju var iesūdzēt tiesā tajā vietā, kur atrodas vai atradās uzņēmums, kas pieņēma darbinieku;

[..].”

Regula Nr. 44/2001

- 4 Regulas Nr. 44/2001 preambulas 13. apsvērumā ir paredzēts:

“Saistībā ar apdrošināšanu, patērētāju līgumiem un nodarbinātību, vajākamajai pusei vajadzētu būt aizsargātai ar jurisdikcijas normām, kas ir labvēlīgākas tās interesēm, nekā to paredz vispārējās normas.”

5 Regulas Nr. 44/2001 5. pants ir formulēts šādi:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

- 1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;
 - b) šā noteikuma mērķiem un ja vien nepastāv citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:
 - preču iegādes gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu preces tika piegādātas vai bija jāpiegādā,
 - pakalpojumu sniegšanas gadījumā – vieta dalībvalstī, kurā saskaņā ar līgumu pakalpojums tika sniegts vai bija jāsniedz;
 - c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;
- 2) [..]
- 3) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu;
- [..].”

6 Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 5. iedaļā “Jurisdikcija attiecībā uz atsevišķiem darba līgumiem” ietilpstošā 18. panta 1. punktā ir noteikts:

“Lietās, kas attiecas uz atsevišķiem darba līgumiem, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neskarot 4. pantu un 5. panta 5. punktu.”

7 Šīs pašas regulas 20. panta 1. punktā noteikts:

“Darba devējs var celt prasību vienīgi tās dalībvalsts tiesās, kurā ir darbinieka domicils.”

8 Regulas Nr. 44/2001 60. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šajā regulā uzņēmēj sabiedrības vai citas juridiskās personas, vai fizisku vai juridisku personu apvienības domicils ir vietā, kur ir tās:

- a) statūtos noteiktā atrašanās vieta; vai
- b) galvenais birojs; vai
- c) galvenā darbības vieta.”

Nīderlandes tiesības

9 Nīderlandes Civilkodeksa (*Burgerlijk Wetboek*, turpmāk tekstā – “BW”) 2. grāmatas “Juridiskas personas” 2:9. pantā noteikts:

“1. Katram vadītājam attiecībā pret juridisko personu ir pienākums pienācīgi pildīt savus amata uzdevumus. Šie uzdevumi ietver visus vadīšanas uzdevumus, kas ar likumu vai statūtiem nav uzticēti vienam vai vairākiem citiem vadītājiem.

2. Katrs vadītājs ir atbildīgs par lietu vispārējo virzību. Viņš ir atbildīgs par jebkādam nepienācīgas vadības sekām, izņemot, ja, ņemot vērā citai personai uzticētos amata pienākumus, viņam nevar izvirzīt nekādus nopietnus pārmetumus un viņš nav rīkojies neuzmanīgi, veicot pasākumus nepienācīgas vadības seku novēršanai.”
- 10 *BW* 6. grāmatā, kas veltīta “vispārējiem noteikumiem par saistību tiesībām”, ietilpst 3. sadaļa “Neatļauta darbība”, kuras 6:162. pantā noteikts:
- “1. Personai, kas pret citu personu izdara neatļautu darbību, par kuru tā ir vainojama, ir pienākums atlīdzināt šai pēdējai personai radīto kaitējumu.
2. Par neatļautu darbību ir uzskatāms tiesību aizskārums, kā arī darbība vai bezdarbība, kas ir pretēja pienākumam, kurš ir paredzēts likumā vai nerakstītā noteikumā par to, kas ir pieņemams sabiedrībā, ja vien tam nav attaisnojuma.
3. Par neatļautu darbību ir vainojams tās izdarītājs, ja tā ir notikusi viņa vainas dēļ vai tāda apstākļa dēļ, par kuru viņam ir jāatbild atbilstoši likumam vai sabiedrībā pastāvošajiem uzskatiem.”
- 11 *BW* 7. grāmatas “Īpaši līgumi” 10. sadaļas “Darba līgums” 7:661. pantā noteikts:
- “1. Darbinieks, kurš, pildot savu līgumu, rada kaitējumu darba devējam vai trešajai personai, kurai darba devējam ir jāatlīdzina zaudējumi, nav atbildīgs darba devēja priekšā, ja vien kaitējums nav radies tā tīšas rīcības vai apzinātas vieglprātības rezultātā. Ņemot vērā līguma raksturu, no lietas apstākļiem var izrietēt cits secinājums nekā iepriekšējā teikumā minētais.
2. Atkāpe no 1. punkta un no 6. grāmatas 170. panta 3. punkta par sliktu darbiniekam ir iespējama vienīgi saskaņā ar rakstisku vienošanos un tikai tad, ja darbinieks šajā ziņā ir apdrošināts.”
- Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi**
- 12 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *Holterman Ferho Exploitatie* ir holdinga sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir Nīderlandē. Tai ir trīs vācu meitasuzņēmumi, proti, *Ferho Bewehrungsstahl*, *Ferho Vechta* un *Ferho Frankfurt*, kuri visi ir reģistrēti Vācijā.
- 13 Ar 2001. gada 25. aprīļa lēmumu *Holterman Ferho Exploitatie* akcionāru kopsapulce iecēla *F. L. Spies von Bülllesheim*, kas ir Vācijas pilsonis ar dzīvesvietu Vācijā un kas bija arī trīs vācu meitasuzņēmumu izpilddirektors un prokūrists, par šīs sabiedrības vadītāju.
- 14 2001. gada 7. maijā *Holterman Ferho Exploitatie* un *F. L. Spies von Bülllesheim* noslēdza vācu valodā sastādītu vienošanos, ar kuru tiek apstiprināta viņa iecelšana par vadītāju (“Geschäftsführer”) un aprakstītas viņa tiesības un pienākumi saistībā ar to (turpmāk tekstā – “2001. gada 7. maija līgums”).
- 15 2001. gada 20. jūlijā *F. L. Spies von Bülllesheim* kļuva par *Holterman Ferho Exploitatie* izpilddirektoru.
- 16 Kā izriet no informācijas, ko lietas dalībnieki sniedza tiesas sēdē, *F. L. Spies von Bülllesheim* arī piederēja *Holterman Ferho Exploitatie* akcijas, taču akciju lielākā daļa piederēja *Holterman* kungam.
- 17 2005. gada 31. decembrī beidzās termiņš līgumam, kas saistīja *F. L. Spies von Bülllesheim* un *Ferho Frankfurt*, un 2006. gada 31. decembrī – līgumiem, kas viņu saistīja ar *Holterman Ferho Exploitatie*, *Ferho Bewehrungsstahl* un *Ferho Vechta*.

- 18 Pamatojoties uz apgalvotiem nopietniem pārkāpumiem pienākumu izpildē, četras sabiedrības pret *F. L. Spies von Büllesheim* cēla prasību par fakta konstatēšanu un prasību par zaudējumu atlīdzību *Rechtbank Almelo* [Almelo apgabaltiesā] (Nīderlande).
- 19 Šīs sabiedrības galvenokārt apgalvo, ka *F. L. Spies von Büllesheim* nav pienācīgi pildījis savus izpilddirektora pienākumus un tāpēc esot atbildīgs pret šīm sabiedrībām saskaņā ar *BW* 2:9. pantu. Tās apgalvo arī, ka viņš, pildot darba līgumu, esot rīkojies tīši vai apzināti vieglprātīgi atbilstoši *BW* 7:661. pantam. Pakārtoti četras sabiedrības apgalvo, ka, ņemot vērā pārkāpumus, ko *F. L. Spies von Büllesheim* esot izdarījis, pildot savus pienākumus, viņš esot veicis neatļautu darbību *BW* 6:162. panta izpratnē.
- 20 *F. L. Spies von Büllesheim* apgalvo, ka Nīderlandes tiesas nav kompetentas izskatīt šo prasību.
- 21 *Rechtbank Almelo* nosprieda, ka tai nav jurisdikcijas ne atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punktam, ne atbilstoši šī panta 3. punktam.
- 22 *Gerechtshof te Arnhem* [Arnemas Apelācijas tiesa] apstiprināja *Rechtbank Almelo* spriedumu.
- 23 Attiecībā uz *Holterman Ferho Exploitatie* prasību, kas pamatota ar tās nepienācīgu pārvaldību no *F. L. Spies von Büllesheim* puses, *Gerechtshof te Arnhem* nosprieda, ka Regulā Nr. 44/2001 nav noteikta kāda īpaša tiesa un tādējādi principā ir piemērojams Regulas Nr. 44/2001 2. panta 1. punktā paredzētais noteikums. Tādējādi prasība pret *F. L. Spies von Büllesheim* varot tikt celta tikai Vācijas tiesā.
- 24 Attiecībā uz *Holterman Ferho Exploitatie* prasību, kas pamatota ar *F. L. Spies von Büllesheim* atbildību par 2001. gada 7. maija līguma nepienācīgu izpildi, *Gerechtshof te Arnhem* uzskata, ka šis līgums ir jākvalificē kā “atsevišķs darba līgums” Regulas Nr. 44/2001 18. panta 1. punkta izpratnē. Saskaņā ar šīs regulas 20. panta 1. punktu darba devēja prasība var tikt celta tikai tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā ir darbinieka domicils. Tā kā *F. L. Spies von Büllesheim* dzīvesvieta ir Vācijā, Nīderlandes tiesai neesot nekādas jurisdikcijas attiecībā uz celtajām prasībām.
- 25 *Gerechtshof te Arnhem* uzskata, ka teiktais esot piemērojams arī, ciktāl *Holterman Ferho Exploitatie* prasība ir pamatota ar neatļautu darbību. Prasība saistībā ar neatļautu darbību vai kvazideliktu, kas ir saistīta ar prasību, kura izriet no “atsevišķa darba līguma” Regulas Nr. 44/2001 18. panta izpratnē, nevar izraisīt Nīderlandes tiesu jurisdikciju, jo šīs regulas II nodaļas 5. iedaļā ir ietverts īpašs noteikums par jurisdikciju, ar kuru atkāpjas no šīs regulas 5. panta 1. un 3. punktā ietvertajiem noteikumiem.
- 26 Četras sabiedrības par *Gerechtshof te Arnhem* spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā.
- 27 Kasācijas sūdzībā tās pārmet *Gerechtshof te Arnhem*, ka tā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai savu spriedumu esot nepietiekami pamatojusi. Šie pārmetumi attiecas uz atbilstošo Regulā Nr. 44/2001 paredzēto noteikumu par jurisdikciju, proti, 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 3. punkta, 18. panta 1. punkta un 20. panta 1. punkta, tos skatot kopsakarībā, interpretāciju un piemērošanu. Četras sabiedrības *Gerechtshof te Arnhem* it īpaši pārmet, ka tā ir uzskatījusi, ka Nīderlandes tiesām nav jurisdikcijas, jo to prasības ir pamatotas ar to, ka *F. L. Spies von Büllesheim* nav izpildījis savus *Holterman Ferho Exploitatie* vadītāja pienākumus.
- 28 *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākā tiesa] norāda, ka Nīderlandes tiesībās tiek nošķirta, no vienas puses, personas kā sabiedrības izpilddirektora atbildība atbilstoši *BW* 2:9. pantam sabiedrību tiesībās paredzēto uzdevumu pienācīgas neizpildes dēļ vai sakarā ar neatļautu darbību *BW* 6:162. panta izpratnē un, no otras puses, personas kā sabiedrības “darbinieka” atbildība, kas pastāv neatkarīgi no tās izpilddirektora statusa, sakarā ar tīšu darbību vai bezdarbību, vai apzināti vieglprātīgu rīcību *BW* 7:661. panta izpratnē, pildot darba līgumu.

29 Jautājums par to, vai Nīderlandes tiesām ir jurisdikcija izskatīt lietu, pēc *Hoge Raad der Nederlanden* domām, prasa, lai tiktu pārbaudītas attiecības starp, no vienas puses, Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 5. iedaļā (18.–21. pants) paredzētajiem jurisdikcijas noteikumiem un, no otras puses, šīs regulas 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 3. punktā definētajiem noteikumiem. Konkrētāk, rodas jautājums par to, vai šī 5. iedaļa nepieļauj to, ka tiek piemērotas tās 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta vai 5. panta 3. punkta normas tādā gadījumā, kāds ir šis, kurā sabiedrība ceļ prasību pret personu ne vien kā pret šīs sabiedrības izpilddirektoru viņa uzdevumu pienācīgas neizpildes vai neatļautas darbības dēļ, bet arī – neatkarīgi no šī statusa – sakarā ar tišu vai apzināti vieglprātīgu rīcību, pildot starp viņu un šo sabiedrību noslēgtu darba līgumu.

30 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 5. iedaļas noteikumi (18.–21. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj šīs regulas 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta vai 5. panta 3. punkta piemērošanu tādā gadījumā, kāds ir šis, kad sabiedrība ceļ prasību pret atbildētāju tādēļ, ka viņš kā šīs sabiedrības izpilddirektors ne tikai nav pienācīgi pildījis savu uzdevumu vai ir veicis neatļautu darbību, bet arī neatkarīgi no šā statusa ir rīkojies tīši vai apzināti vieglprātīgi, pildot savu ar sabiedrību noslēgtu darba līgumu?

2) a) Ja uz pirmo jautājumu ir jāsniedz noliedzoša atbilde, vai jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem” Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas arī uz gadījumu, kāds ir šis, kad sabiedrība pret personu kā šīs sabiedrības izpilddirektoru ceļ prasību par to, ka viņš nav pienācīgi pildījis savu sabiedrību tiesībās paredzēto uzdevumu?

b) Ja uz otrā jautājuma a) daļu ir jāsniedz apstiprinoša atbilde, vai jēdziens “[prasības pamatā esošās] saistības izpildes vieta” Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nozīmē vietu, kurā izpilddirektors pilda vai kurā viņam būtu bijis jāpilda savs sabiedrību tiesībās paredzētais uzdevums, un parasti tā būs attiecīgās sabiedrības galvenais birojs vai galvenā darbības vieta šīs regulas 60. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunkta izpratnē?

3) a) Ja uz pirmo jautājumu ir jāsniedz noliedzoša atbilde, vai jēdziens “lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas arī uz gadījumu, kāds ir šis, kad sabiedrība pret personu kā šīs sabiedrības izpilddirektoru ceļ prasību par to, ka viņš nav pienācīgi pildījis savu sabiedrību tiesībās paredzēto uzdevumu, vai neatļautas darbības dēļ?

b) Ja uz trešā jautājuma a) daļu ir jāsniedz apstiprinoša atbilde, vai jēdziens “vieta, kur iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu” Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nozīmē vietu, kurā izpilddirektors pilda vai kurā viņam būtu bijis jāpilda savs sabiedrību tiesībās paredzētais uzdevums, un parasti tā būs attiecīgās sabiedrības galvenais birojs vai galvenā darbības vieta šīs regulas 60. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunkta izpratnē?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

31 Ievadam jānorāda, ka, tā kā iesniedzējtiesa atbilstoši valsts tiesību normām izskata par prasību par personas atbildību gan tās sabiedrības vadītāja, gan izpilddirektora statusā, kā arī, pamatojoties uz neatļautu darbību, tā Tiesai lūdz interpretēt Regulas Nr. 44/2001 normu par tiesas jurisdikciju attiecīgi

attiecībā uz atsevišķiem darba līgumiem Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 5. iedaļas (18.–21. pants) izpratnē, “lietās, kas attiecas uz līgumiem”, šīs regulas 5. panta 1. punkta izpratnē un “lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu”, šīs regulas 5. panta 3. punkta izpratnē.

- 32 Tomēr tas vien, ka prasītājs prasības pieteikumā norāda vairākus atbildības pamatus, nav pietiekami, lai tiktu uzskatīts, ka uz šo prasību var attiekties visas norādītās tiesību normas. Tā tas ir vienīgi tad, ja pārņemta rīcība var tikt uzskatīta par tādu saistību neizpildi, kuras izriet no šīm tiesību normām, un par to ir jāpārlicinās iesniedzējtiesai (pēc analogijas skat. spriedumu *Brogssitter*, C-548/12, EU:C:2014:148, 24. punkts).

Par pirmo jautājumu

- 33 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 5. iedaļas (18.–21. pants) noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā pamatlietā, kad sabiedrība ceļ prasību tiesā pret personu, kas ir veikusi šīs sabiedrības vadītāja un izpilddirektora pienākumus, lai tiktu konstatēts, ka šī persona savu pienākumu izpildē ir pieļāvusi pārkāpumus, un saņemtu no tās atlīdzinājumu, tie nepieļauj šīs regulas 5. panta 1. un 3. punkta piemērošanu.
- 34 Vispirms jānorāda, ka jautājums par minētajā Regulas Nr. 44/2001 iedaļā paredzēto īpašo noteikumu par jurisdikcijas noteikšanu piemērošanu šajā gadījumā rodas tikai tad, ja var tikt uzskatīts, ka *F. L. Spies von Bülllesheim* “ar atsevišķu darba līgumu” šīs regulas 18. panta 1. punkta izpratnē bija saistīts ar sabiedrību, kuras vadītājs un izpilddirektors viņš bija, un tādējādi var tikt atzīts par “darbinieku” šī paša panta 2. punkta izpratnē.
- 35 Jāatzīst, ka, pirmkārt, Regulā Nr. 44/2001 nav definēts ne “atsevišķa darba līguma”, ne “darbinieka” jēdziens.
- 36 Otrkārt, jautājums par saiknes starp *F. L. Spies von Bülllesheim* un minēto sabiedrību kvalificēšanu nevar tikt atrisināts, pamatojoties uz valsts tiesībām (pēc analogijas skat. spriedumu *Kiiski*, C-116/06, EU:C:2007:536, 26. punkts).
- 37 Lai nodrošinātu pilnīgu Regulas Nr. 44/2001, it īpaši tās 18. panta, efektivitāti, tajā atrodamie juridiskie jēdzieni ir jāinterpretē autonomi un visās valstīs vienoti (spriedums *Mahamdia*, C-154/11, EU:C:2012:491, 42. punkts).
- 38 Tā kā ar Regulu Nr. 44/2001 ir aizstāta Briseles konvencija, Tiesas sniegtā šīs konvencijas noteikumu interpretācija ir piemērojama arī minētās regulas noteikumiem tad, kad šie Koptienas tiesību aktu noteikumu var tikt uzskatīti par vienlīdzīgiem (spriedums *Zuid-Chemie*, C-189/08, EU:C:2009:475, 18. punkts).
- 39 Kas attiecas uz Briseles konvencijas 5. panta 1. punktu, kas ir tiesību norma, kura bija Regulas Nr. 44/2001 18.–21. panta pieņemšanas pamatā, Tiesa jau ir nospriedusi, ka darba līgumiem piemīt zināmas īpatnības, jo tie rada ilgstošu saikni, ar kuru darbinieku iekļauj noteiktā uzņēmuma lietu vai darba devēja organizācijā, un tie ir saistīti ar darbības veikšanas vietu, kura nosaka imperatīvo tiesību normu un darba koplīgumu piemērošanu (spriedums *Shenavai*, 266/85, EU:C:1987:11, 16. punkts).
- 40 Šo interpretāciju apstiprina arī *P. Jenard un G. Möller* ziņojuma par Lugāno 1988. gada 16. septembrī parakstīto Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās 41. punkts, saskaņā ar kuru attiecībā uz autonomu “darba līguma” jēdzienu var uzskatīt, ka tās ir atkarības attiecības starp darbinieku un darba devēju.

- 41 Turklāt attiecībā uz “darbinieka” jēdzienu Tiesa, interpretējot LESD 45. pantu, kā arī vairākus citus savienības likumdošanas aktus, tādus kā Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīva 92/85/EK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (desmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 348, p. 1), ir nospriedusi, ka darba attiecību raksturīga iezīme ir tā, ka persona noteiktu laiku citas personas labā un tās vadībā sniedz pakalpojumus, pretī saņemot darba samaksu (darba ņēmēju brīvas pārvietošanās kontekstā skat. spriedumu *Lawrie-Blum*, 66/85, EU:C:1986:284, 16. un 17. punkts, kā arī Direktīvas 92/85 kontekstā – spriedumu *Danosa*, C-232/09, EU:C:2010:674, 39. punkts).
- 42 Šie apstākļi jāņem vērā arī attiecībā uz “darbinieka” jēdzienu Regulas Nr. 44/2001 18. panta izpratnē.
- 43 Attiecībā uz Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 5. iedaļas mērķi ir pietiekami atgādināt – kā izriet no tās preambulas 13. apsvēruma, šī regula domāta, lai līgumu, tostarp darba līgumu, vājākajām pusēm nodrošinātu pastiprinātu aizsardzību, atkāpjoties no vispārējām jurisdikcijas normām.
- 44 Šajā ziņā jāatgādina, ka šajā 5. iedaļā ietvertajām normām ir ne tikai izņēmuma, bet arī izsmelošs raksturs (spriedums *Glaxosmithkline* un *Laboratoires Glaxosmithkline*, C-462/06, EU:C:2008:299, 18. punkts).
- 45 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, iesniedzējtiesai, pamatojoties uz šā sprieduma 39. un 41. punktā atgādinātajiem kritērijiem, jāpārbauda, vai šajā gadījumā *F. L. Spies von Büllesheim* savā *Holterman Ferho Exploitation* vadītāja un izpilddirektora statusā noteiktu laiku šīs sabiedrības labā un tās vadībā ir sniedzis pakalpojumus, pretī saņemot darba samaksu, un bija saistīts ar ilgstošu saikni, ar kuru viņš tika iekļauts noteiktā šīs sabiedrības lietu organizācijā.
- 46 Konkrētāk, attiecībā uz pakļautības saikni jānorāda, ka tās pastāvēšana ir jāvērtē katrā konkrētā gadījumā atbilstoši visiem elementiem un apstākļiem, kas raksturo starp pusēm pastāvošās attiecības (spriedums *Balkaya*, C-229/14, EU:C:2015:455, 37. punkts).
- 47 Iesniedzējtiesai jāpārbauda, kādā mērā *F. L. Spies von Büllesheim* savā *Holterman Ferho Exploitation* akcionāra statusā varēja ietekmēt šīs sabiedrības, kuras izpilddirektors viņš bija, pārvaldes struktūras gribu. Šādā gadījumā būs jānosaka, kurš bija tiesīgs tai dot norādījumus un kontrolēt to īstenošanu. Ja izrādītos, ka šī *F. L. Spies von Büllesheim* spēja ietekmēt šo struktūru nebija nebūtiska, būtu jāsecina, ka nepastāvēja pakļautības attiecības Tiesas judikatūras par darbinieka jēdzienu izpratnē.
- 48 Gadījumā, ja iesniedzējtiesa pēc visu iepriekš minēto apstākļu pārbaudes secinātu, ka *F. L. Spies von Büllesheim* savā vadītāja un izpilddirektora statusā bija saistīts ar *Holterman Ferho Exploitation* ar “atsevišķu darba līgumu” Regulas Nr. 44/2001 18. panta 1. punkta izpratnē, tai būtu jāpiemēro Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 5. iedaļā paredzētie noteikumi par jurisdikciju.
- 49 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 5. iedaļas (18.–21. pants) noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā pamatlietā, kad sabiedrība ceļ prasību tiesā pret personu, kas ir veikusi šīs sabiedrības vadītāja un izpilddirektora pienākumus, lai tiktu konstatēts, ka šī persona savu pienākumu izpildē ir pieļāvusi pārkāpumus, un saņemtu no tās atlīdzinājumu, tie nepieļauj šīs regulas 5. panta 1. un 3. punkta piemērošanu, ar nosacījumu, ka šī persona savā vadītāja un izpilddirektora statusā noteiktu laiku šīs sabiedrības labā un tās vadībā ir sniegusi pakalpojumus, pretī saņemot darba samaksu, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par otro jautājumu

- 50 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz prasību, ko sabiedrība cēlusi pret savu kādreizējo izpilddirektoru par to, ka viņš nav pildījis savu sabiedrību tiesībās paredzēto uzdevumu, attiecas jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem”. Apstiprinošas atbildes gadījumā iesniedzējtiesa vaicā, vai prasības pamatā esošā saistības izpildes vieta atbilst šīs regulas 60. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajai vietai.
- 51 Šim jautājumam ir nozīme pamatlietas atrisinājumam gadījumā, ja iesniedzējtiesa, pārbaudījusi norādes, kas sniegtas, atbildot uz pirmo jautājumu, konstatētu, ka *F. L. Spies von Büllesheim* neveica savus pienākumus kā *Holterman Ferho Exploitatie* darbinieks.
- 52 Lai atbildētu uz otrā jautājuma pirmo daļu, jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punktā minētais jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem” paredz, ka pastāv pušu savstarpējas saistības, ko tās brīvprātīgi uzņēmušās (skat. spriedumu *Česká spořitelna*, C-419/11, EU:C:2013:165, 46. punkts).
- 53 Kā savu secinājumu 46. punktā norādījis ģenerāladvokāts, *F. L. Spies von Büllesheim* un *Holterman Ferho Exploitatie* brīvprātīgi uzņēmas savstarpējas saistības tādā ziņā, ka *F. L. Spies von Büllesheim* izvēlējās vadīt un pārvaldīt šo sabiedrību un šī sabiedrība uzņēmas izmaksāt viņam atlīdzību par šo darbu, kas ļauj uzskatīt, ka viņu attiecības ir līgumiska rakstura un līdz ar to uz sabiedrības prasību, ko tā cēlusi pret savu kādreizējo izpilddirektoru par to, ka viņš nav pildījis savas saistības pienācīgi pildīt savu sabiedrību tiesībās paredzēto uzdevumu, attiecas jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem” Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta izpratnē.
- 54 Šajā ziņā šķiet, ka izpilddirektora darbība rada tāda paša veida ciešas saites kā tās, kas rodas starp līguma pusēm, un ka tādējādi ir leģitīmi uzskatīt, ka uz sabiedrības prasību, ko tā cēlusi pret savu kādreizējo izpilddirektoru par to, ka viņš nav pildījis savas saistības pienācīgi pildīt savu sabiedrību tiesībās paredzēto uzdevumu, attiecas jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem” Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta izpratnē (pēc analogijas skat. spriedumu *Peters Bauunternehmung*, 34/82, EU:C:1983:87, 13. punkts).
- 55 Attiecībā uz jautājumu par to “vietu” Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta izpratnē, kurā prasības pamatā esošā saistība tika izpildīta vai bija jāizpilda, jānosaka, vai uz attiecīgo prasību attiecas šīs regulas 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts vai arī šīs regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrais ievilkums.
- 56 Šajā ziņā jāatgādina, ka, ņemot vērā ar šīs tiesību normas c) apakšpunktu iedibināto hierarhiju starp a) un b) apakšpunktu, Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais noteikums par jurisdikciju ir jāpiemēro alternatīvi un tikai tad, ja piemērojams nav šīs regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts (spriedums *Corman-Collins*, C-9/12, EU:C:2013:860, 42. punkts).
- 57 No Tiesas judikatūras izriet, ka līgums, kura raksturojošās saistības ir pakalpojumu sniegšana, tiek kvalificēts kā “pakalpojumu sniegšana” šīs regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma izpratnē (spriedums *Car Trim*, C-381/08, EU:C:2010:90, 32. punkts). “Pakalpojumu” jēdziens nozīmē vismaz to, ka puse, kas sniedz šos pakalpojumus, veic konkrētu darbību, saņemot par to atlīdzību (spriedums *Falco Privatstiftung* un *Rabitsch*, C-533/07, EU:C:2009:257, 29. punkts).
- 58 Sabiedrību tiesību kontekstā, tā kā tiesiskās attiecības, kas pastāv starp izpilddirektoru un pārvaldīto sabiedrību, raksturojošās saistības paredz konkrētu darbību, par ko tiek saņemta atlīdzība, šī darbība ir jākvalificē kā “pakalpojumu sniegšana” Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma izpratnē.
- 59 Prasības pamatā esošā saistības izpildes vieta jānosaka, ņemot vērā šos apsvērumus.

- 60 Ņemot vērā Regulas Nr. 44/2001. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma formulējumu, saskaņā ar kuru noteicoša ir vieta kādā dalībvalstī, kurā “saskaņā ar līgumu” pakalpojums tika sniegts vai bija jāsniedz, galvenā pakalpojumu sniegšanas vieta ir jāizsecina, cik vien iespējams, no paša līguma noteikumiem (spriedums *Wood Floor Solutions Andreas Domberger*, C-19/09, EU:C:2010:137, 38. punkts).
- 61 Pamatlietā nav strīda, ka 2001. gada 7. maija līgums neietvēra nevienu klauzulu, ar kuru būtu prasīts, lai *F. L. Spies von Bülllesheim* savas darbības katrā ziņā veiktu kādā noteiktā vietā.
- 62 Tomēr iesniedzējtiesai *Holterman Ferho Exploitatie* statūtos vai jebkurā citā dokumentā, kurā definētas izpilddirektora saistības pret šo sabiedrību, jāpārbauda, vai no tā nevar tikt secināta galvenā *F. L. Spies von Bülllesheim* pakalpojumu sniegšanas vieta.
- 63 Ja ne *Holterman Ferho Exploitatie* statūtu noteikumi, ne arī kāds cits dokuments, kurā definētas izpilddirektora saistības pret sabiedrību, neļauj noteikt vietu, kurā *F. L. Spies von Bülllesheim* galvenokārt sniedza pakalpojumus, šādā gadījumā, jāņem vērā tas, ka šie pakalpojumi tika sniegti šīs sabiedrības labā.
- 64 Kā ģenerālvokāts norādījis savu secinājumu 57. punktā, ja sabiedrības statūtos vai jebkādā cita dokumentā nav precizēts citādi, iesniedzējtiesai jānosaka vieta, kurā *F. L. Spies von Bülllesheim* faktiski galvenokārt veicis savas līguma izpildes darbības, ar nosacījumu, ka pakalpojumu sniegšana attiecīgajā vietā nav pretrunā pušu gribai, kāda tā izriet no to vienošanās. Šajā nolūkā var ņemt vērā it īpaši šajās vietās pavadīto laiku un tajās veikto darbību nozīmi, un valsts tiesai ir jānosaka, vai tai ir jurisdikcija, ņemot vērā tai iesniegtos pierādījumus.
- 65 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz prasību, ko sabiedrība cēlusi pret savu kādreizējo izpilddirektoru par to, ka viņš neesot pildījis savu sabiedrību tiesībās paredzēto uzdevumu, attiecas jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem”. Ja sabiedrības statūtos vai jebkādā citā dokumentā nav precizēts citādi, iesniedzējtiesai jānosaka vieta, kurā izpilddirektors faktiski galvenokārt veicis savas līguma izpildes darbības, ar nosacījumu, ka pakalpojumu sniegšana šajā vietā nav pretrunā pušu gribai, kāda tā izriet no to vienošanās.

Par trešo jautājumu

- 66 Ar savu trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ciktāl piemērojamās valsts tiesības ļauj uzsākt tiesvedību, pamatojoties vienlaicīgi uz līgumiskām attiecībām un attiecībām, kas izriet no neatļautas darbības vai kvazidelikta, šī tiesību norma attiecas arī uz tādu gadījumu kā pamatlietā, kad sabiedrība pret personu ceļ prasību gan kā pret šīs sabiedrības izpilddirektoru, gan prettiesiskas rīcības dēļ. Apstiprinošas atbildes gadījumā iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai vieta, kurā iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu, atbilst šīs regulas 60. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajai vietai.
- 67 Tāpat kā otrā jautājuma gadījumā šim trešajam jautājumam ir nozīme pamatlīetas atrisinājumam gadījumā, ja iesniedzējtiesa, pārbaudījusi norādes, kas sniegtas, atbildot uz pirmo uzdoto jautājumu, konstatētu, ka *F. L. Spies von Bülllesheim* neveica savus pienākumus kā *Holterman Ferho Exploitatie* darbinieks.
- 68 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts attiecas uz visām prasībām, ar kurām tiek lūgts konstatēt atbildētāja atbildību un kuras nav “lietas, kas attiecas uz līgumiem”, šīs regulas 5. panta 1. punkta izpratnē (skat. it īpaši spriedumu *Brogstetter*, C-548/12, EU:C:2014:148, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 69 Kā izriet no atbildes, kas sniegta uz otro jautājumu, tiesiskās attiecības, kas pastāv starp sabiedrību un tās izpilddirektoru, ir jākvalificē kā “lietas, kas attiecas uz līgumiem”, Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta izpratnē.
- 70 Tādējādi, ciktāl valsts tiesībās ir atļauts sabiedrības prasību pret savu kādreizējo izpilddirektoru pamatot ar apgalvotu prettiesisku rīcību, uz šādu prasību var attiekties jēdziens “lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta izpratnē, ja tā nav saistīta ar līgumiska rakstura tiesiskām attiecībām starp sabiedrību un izpilddirektoru.
- 71 Ja pārmestā rīcība var tikt uzskatīta par izpilddirektora līgumisko saistību neizpildi – kas jāpārbauda iesniedzējtiesai –, jāsecina, ka tiesa, kura ir kompetenta lemt par šo rīcību, ir Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punktā minētā tiesa. Pretējā gadījumā ir piemērojams šīs regulas 5. panta 3. punktā paredzētais noteikums par jurisdikciju (pēc analogijas skat. spriedumu *Brogssitter*, C-548/12, EU:C:2014:148, 24.–27. punkts).
- 72 Šajā ziņā jānorāda, ka Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē autonomi un šauri (spriedums *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335; 37. punkts un tajā minētā judikatūra). Attiecībā uz Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā minēto “vietu, kur iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu”, jāatgādina, ka šis formulējums attiecas gan uz vietu, kur kaitējums ir radies, gan uz vietu, kur iestāties šo kaitējumu radījušais notikums, un tādējādi atbildētājs atkarībā no prasītāja izvēles var tikt iesūdzēts vienā vai otrā no šo vietu tiesām (spriedums *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, 46. punkts).
- 73 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru minētās regulas 5. panta 3. punktā paredzētais jurisdikcijas noteikums ir balstīts uz īpaši ciešu saikni starp strīdu un tās vietas tiesu, kurā iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu, un tas pareizas tiesvedības un procesa lietderīgas organizācijas apsvērumu dēļ attaisno jurisdikcijas piešķiršanu šai pēdējai minētajai tiesai (spriedums *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335; 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 74 Lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, tās vietas tiesa, kurā iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu, parasti ir vispiemērotākā lietas izskatīšanai, it īpaši tiesvedības tuvuma un pierādījumu iesniegšanas vienkāršības dēļ (spriedums *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335; 40. punkts).
- 75 Tā kā viena no piesaistes faktoriem, kādi ir atzīti iepriekš šī sprieduma 72. punktā atgādinātajā judikatūrā, identificēšana līdz ar to ļauj noteikt tās tiesas jurisdikciju, kura objektīvi vislabāk var novērtēt, vai ir izpildīti personas, pret kuru celta prasība, atbildību veidojošie nosacījumi, no tā izriet, ka var vērsties tikai tajā tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā atrodas attiecīgais piesaistes faktors (spriedums *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335; 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 76 Attiecībā uz kaitējumu radījušā notikuma vietu, kā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 65. punktā, jāņem vērā, ka tā var atrasties vietā, kurā *F. L. Spies von Büllsheim* veica savas sabiedrības *Holterman Ferho Exploitatie* izpilddirektora darbības.
- 77 Attiecībā uz kaitējuma rašanās vietu no Tiesas judikatūras izriet, ka tā ir vieta, kurā sabiedrības apgalvotais kaitējums izpaužas konkrēti (šajā ziņā skat. spriedumu *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335; 52. punkts).
- 78 Šajā gadījumā, lai noteiktu, kur *F. L. Spies von Büllsheim* prettiesiskā rīcība, izpildot viņa izpilddirektora pienākumus, varēja radīt zaudējumus, iesniedzējtiesai, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem pierādījumiem, jāņem vērā tas, ka jēdzienu “vieta, kur iestāties notikums, kas rada kaitējumu” nevar interpretēt paplašināti tā, lai ietvertu ikvienu vietu, kurā var izjust negatīvas tāda fakta sekas, kas ir izraisījis kaitējumu, kurš faktiski ir iestājies citā vietā.

79 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu jāatbild, ka tādos apstākļos kā pamatlietā, kad sabiedrība ceļ prasību pret savu kādreizējo izpilddirektoru apgalvotas prettiesiskas rīcības dēļ, Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī prasība ietilpst lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību, ja pārmestā rīcība nevar tikt uzskatīta par sabiedrību tiesībās paredzēto izpilddirektora uzdevumu neizpildi, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Tai, pamatojoties uz lietas faktiskajiem apstākļiem, ir jānosaka visciešākais piesaistes faktors ar kaitējumu radījušā notikuma vietu un ar tā rašanās vietu.

Par tiesāšanās izdevumiem

80 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās II nodaļas 5. iedaļas (18.–21. pants) noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā pamatlietā, kad sabiedrība ceļ prasību tiesā pret personu, kas ir veikusi šīs sabiedrības vadītāja un izpilddirektora pienākumus, lai tiktu konstatēts, ka šī persona savu pienākumu izpildē ir pieļāvusi kļūdas, un saņemtu no tās atlīdzinājumu, tie nepieļauj šīs regulas 5. panta 1. un 3. punkta piemērošanu, ar nosacījumu, ka šī persona savā vadītāja un izpilddirektora statusā noteiktu laiku šīs sabiedrības labā un tās vadībā ir sniegusi pakalpojumus, pretī saņemot darba samaksu, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;**
- 2) **Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz prasību, ko sabiedrība cēlusi pret savu kādreizējo izpilddirektoru par to, ka viņš neesot pildījis savu sabiedrību tiesībās paredzēto uzdevumu, attiecas jēdziens “lietas, kas attiecas uz līgumiem”. Ja sabiedrības statūtos vai jebkādā citā dokumentā nav precizēts citādi, iesniedzējtiesai jānosaka vieta, kurā izpilddirektors faktiski galvenokārt veicis savas līguma izpildes darbības, ar nosacījumu, ka pakalpojumu sniegšana šajā vietā nav pretrunā pušu gribai, kāda tā izriet no to vienošanās;**
- 3) **tādos apstākļos kā pamatlietā, kad sabiedrība ceļ prasību pret savu kādreizējo izpilddirektoru apgalvotas prettiesiskas rīcības dēļ, Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī prasība ietilpst lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību, ja pārmestā rīcība nevar tikt uzskatīta par sabiedrību tiesībās paredzēto izpilddirektora uzdevumu neizpildi, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Tai, pamatojoties uz lietas faktiskajiem apstākļiem, ir jānosaka visciešākais piesaistes faktors ar kaitējumu radījušā notikuma vietu un ar tā rašanās vietu.**

[Paraksti]